

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

БОЙКО АНТОН ОЛЕГОВИЧ

**ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ
РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження визначається тим, що проголошення Україною незалежності вимагало вирішення комплексу проблем, що існували у взаємовідносинах особи і держави. Центральне місце у цьому процесі відводилося громадянству, адже саме громадянство є підставою, яка дає особі, що має такий статус, можливість володіти та реалізовувати більш широкий комплекс прав, свобод, якими наділяє громадян держава.

Громадянство відіграє важливу роль не тільки для людини, але й для держави. Оскільки воно є виявом його суверенітету, що дозволяє державі вирішувати питання, хто може стати її громадянином. Наскільки ефективно на законодавчому рівні будуть урегульовані різнобічні аспекти громадянства, залежатиме її стабільність, безпека суспільства, загальний соціально-економічний стан.

Історичний розвиток нашої держави підтверджує, що громадянство не є сталим правовим явищем. Відносини у цій сфері підпадають під вплив сучасних світових та внутрішніх тенденцій, а також політичних подій.

Тому, вищезазначене обумовлює необхідність у створенні цілісної теорії конституційного інституту громадянства.

Її формування має відбуватися також з урахуванням важливих для України пріоритетів розвитку. Зокрема, мова йде про активну реалізацію проголошеного нашою державою курсу на європейську інтеграцію, що створює необхідність у з'ясуванні особливостей механізму регламентації громадянства в Європейському Союзі (надалі – ЄС) та країнах-членах.

Крім цього, варто до уваги брати й внутрішні процеси в державі, які впливають на: відносини між окремими суб'єктами та державою; на формування їх міграційного статусу. В даному випадку мова йде про проведення антитерористичної операції, учасниками якої були іноземці та особи без громадянства, що за своїм внутрішнім переконанням захищали територіальну цілісність та незалежність України.

Поряд з цим, з моменту проголошення незалежності України й до цього часу залишається багато недоліків у чинному законодавстві, зокрема, в процедурі набуття громадянства України. На їх виникнення, в певній мірі, мала вплив частина реорганізація міграційних органів, що не дозволяла їм на належному рівні формувати та реалізовувати державну політику у сфері громадянства.

Такий стан, беззаперечно, негативно впливає на реалізацію гарантованого Загальною декларацією прав людини права кожного на громадянство.

Тому, дослідження різнобічних аспектів механізму регламентації громадянства в Україні, що дозволить сформувати окремі напрями вдосконалення інституту громадянства є актуальним та необхідним.

Науково-теоретичною базою магістерської роботи є законодавство України, іноземних держав та Європейського Союзу, наукові праці дослідників. Окремі аспекти громадянства досліджували: Р. Б. Бедрій, П. О. Великоричанін, А. А. Винокуров, Р. Р. Ісмаїлов, О. О. Майданик, С. В. Васильєва, М. І. Суржинський, Ю. М. Тодика, І. А. Толкачова, Я. В. Фенич, О. І. Чуприс та інші науковці. З'ясуванню поняття та сутності громадянства Європейського Союзу присвятили свої наукові праці І. В. Яковюк, С. А. Янковський та інші.

Незважаючи на велику кількість наукових праць, в яких досліджуються окремі аспекти обраної теми, нині існує потреба в наукових доробках, присвячених організаційно-правовому механізму регламентації громадянства та його удосконаленні в умовах європейської інтеграції.

Мета і завдання дослідження. Метою даної роботи є з'ясування особливостей організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

- з'ясувати правову сутність громадянства та його значення;
- охарактеризувати громадянство в зарубіжних країнах з різним міжнародно-правовим статусом, у тому числі в країнах-членах Європейського Союзу;
- визначити нормативно-правові засади порядку набуття громадянства України;
- висвітлити організаційний механізм регламентації громадянства в Україні;
- надати характеристику порядку набуття громадянства іноземцями та особами без громадянства – учасниками антитерористичної операції;
- визначити перспективи легалізації подвійного громадянства в Україні.

Об'єктом дослідження є процес регламентації громадянства України.

Предметом дослідження є особливості організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження складає сукупність загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання

Зокрема, історичний метод застосовувався для характеристики становлення інституту громадянства в світі та встановленні правової основи його функціонування в зарубіжних країнах, які входять до складу ЄС. Порівняльно-правовий метод використовувався при з'ясуванні змісту громадянства в різних країнах. Застосування емпіричного методу дозволило проаналізувати діючі нормативно-правові акти в Україні та в зарубіжних країнах. Використовувався також метод прогнозування при спробах передбачити перспективи легалізації подвійного громадянства в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що було:

удосконалено:

- пропозиції щодо внесення змін до законодавства та закріплення переліку документів, які підтверджують факт наявності законних джерел існування та розмір грошового забезпечення, що не має бути меншим, ніж встановлений в державі прожитковий мінімум;
- характеристику правової основи регулювання міграційних відносин, суб'єктом яких є іноземець або особа без громадянства – учасники антитерористичної операції;
- пропозиції щодо внесення змін до законодавства та збільшення розміру адміністративного збору за прийняття заяви про прийняття до громадянства України, оскільки існуючий розмір державного мита, що був встановлений ще у 1993 р., не відповідає сучасним обсягам часових та трудових витрат на здійснення перевірки поданих документів;

дістало подальший розвиток:

- положення щодо можливості запровадження в Україні подвійного громадянства.
- обґрунтування необхідності вдосконалення нормативного визначення поняття «громадянство» та пропозиція в його основу також покласти й взаємну відповідальність фізичної особи та України.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання викладених у магістерській роботі висновків у подальших наукових дослідженнях, присвячених вдосконаленню інституту громадянства в Україні, адаптації його до вимог ЄС (в тому числі й, що стосується якості надання адміністративних послуг міграційними органами), а також у практичній діяльності Державної міграційної служби України.

Структура магістерської роботи обумовлена метою, завданнями та характером дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, шести підрозділів, висновків, додатків, списку використаних джерел (нараховує 92 позиції). Загальний обсяг магістерської роботи становить 99 сторінок, з яких обсяг основного тексту – 80 сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі «Теоретичні основи регламентації громадянства» охарактеризовано правову сутність громадянства та особливості його існування в державах з різним міжнародно-правовим статусом.

Підрозділ 1.1. «Правова сутність громадянства та його значення» присвячений з'ясуванню поняття громадянства та його значення.

Встановлено, що громадянство є одним із тих правових явищ, яке має свою довгу історію розвитку. Найчастіше його досліджували з позиції правового статусу людини та її прав. Протягом ХХ століття на міжнародному рівні прийняті окремі нормативні акти, які визначили орієнтири, у цій сфері для держав. Незважаючи на це, можна спостерігати в законодавстві країн існування дещо відмінних підходів щодо суті цього поняття.

Існуюче визначення поняття «громадянство», яке закріплено у вітчизняному законодавстві не можна вважати досконалим. Його дефініція відображає традиційне та усталене за радянської доби розуміння громадянства через правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках.

Проте, сучасні тенденції та орієнтири розвитку України як правової держави вимагають формування нової концепції громадянства, відповідно до якої фізична особа та держава має не тільки взаємні права та обов'язки, але й відповідальність.

Це дозволить посилити значення громадянства для особи. Оскільки забезпечуватиме не тільки повноцінне її існування в країні через можливість використовувати окремі права та свободи. Але й дозволить впливати на рівень відповідальності держави за невиконання нею взятих зобов'язань.

З'ясовано, що громадянство відіграє важливу роль і для держави. Зокрема, щодо утвердження її суверенітету. Шляхом прийняття рішення щодо осіб, які можуть бути її громадянами вона забезпечує стабільність та безпеку суспільства.

У підрозділі 1.2. «Громадянство в зарубіжних країнах з різним міжнародно-правовим статусом» визначені особливості громадянства в зарубіжних країнах з різним міжнародно-правовим статусом. За основу взято ЄС.

З'ясовано, що громадянство в ЄС має свої особливості, які, насамперед, пов'язані з наявністю двох рівнів регламентації цих відносин і відповідно – громадянства країн-членів ЄС та громадянства цієї Спільноти.

На прикладі ЄС можна побачити особливості взаємовідносин ЄС і держав-членів в контексті збереження їх суверенітету. Зокрема, на рівні Союзу встановлені загальні засади європейського громадянства (зокрема, визначені права громадянина ЄС; натомість, обов'язки нормативно не закріплені). Більш детальна регламентація цих відносин відбувається внутрішнім законодавством країн.

Встановлено, що акти ЄС передбачають існування концепції «цивільного громадянства», яка не відома українському праву. Вона передбачає особливе положення громадян окремих країн, що проживають на довготривалій основі на території ЄС.

Крім цього, особливістю інституту громадянства є допустимість в окремих країнах-членах подвійного громадянства та можливість набуття громадянства взамін на фінансові інвестиції.

«Торгівля громадянством» останнім часом активно обговорюється на рівні Єврокомісії. Адже, це явище має негативні наслідки. У зв'язку з цим, нині триває робота з розробки окремих норм щодо надання громадянства країнами-членами. Можна припустити, що їх зміст, можливо, буде ще одним свідченням «м'якої десоверенізації» країн-членів ЄС.

У другому розділі «Організаційно-правовий механізм регламентації громадянства в Україні» проаналізований механізм набуття громадянства в Україні.

У підрозділі 2.1. «Нормативно-правові засади порядку набуття громадянства України» визначені підстави набуття та умови прийняття до громадянства України.

У роботі з'ясовано, що за час існування України як незалежної держави була прийнята значна кількість нормативно-правових актів різної юридичної сили, яка визначає порядок набуття громадянства нашої держави. Вони допускають існування різних підстав, умов, закріплюють строки його отримання, перелік документів, які має подати особа.

З'ясовано, що однією з найбільш поширених підстав набуття громадянства є прийняття до нього.

Для цього претендент має відповідати певним умовам щодо: визнання та дотримання Конституції України та Законів України; безперервного проживання на території України протягом останніх п'яти років; наявності дозволу на імміграцію; володіння державною мовою або її розуміння в обсязі, достатньому для спілкування; наявності законних джерел існування.

Зроблено висновок, що перша із названих умов є формальною. Адже ніяким чином не підтверджується крім засвідчення підписом особи відповідної графі у заяві на прийняття до громадянства.

Запропоновано удосконалити умову щодо наявності законних джерел існування шляхом закріплення вичерпного переліку документів, які підтверджують їх наявність та мінімального розміру грошового забезпечення, що має бути не меншим ніж встановлений в державі прожитковий мінімум.

У підрозділі 2.2. «Організаційний механізм регламентації громадянства України» вказано, що прийняття заяви від особи про прийняття до громадянства України є адміністративною послугою, оформленням якої займаються територіальні органи Державної міграційної служби України, а саме рішення про надання громадянства приймає Президент України.

З'ясовано, що претендент на набуття громадянства має подати крім заяви й окремі документи, що підтверджують виконання ним умов набуття, встановлених законодавством, а також документ про сплату адміністративного збору за надання цієї адміністративної послуги.

Зроблений висновок, що існуючий розмір плати за прийняття заяви про прийняття до громадянства України, що був встановлений ще у 1993 році, не відповідає сучасним обсягам часових та трудових витрат на здійснення перевірки поданих документів. У зв'язку з цим, запропоновано його збільшити з урахуванням існуючих прямих та непрямих витрат на її надання.

Також, необхідно для підвищення ефективності її надання передбачити можливість для особи на сайті Державної міграційної служби України обрати в електронному режимі дату візиту до уповноважених органів для отримання консультації чи подання документів.

У третьому розділі «Особливості організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції» з'ясовані особливості регламентації відносин у сфері громадянства, суб'єктами, яких є іноземці та особи без громадянства – учасники антитерористичної операції, а також перспективи запровадження в Україні подвійного громадянства.

У підрозділі 3.1. «Набуття громадянства іноземцями та особами без громадянства – учасниками антитерористичної операції» встановлено, що відносини у сфері громадянства є динамічними, які в умовах політичних подій потребують належної постійної уваги з боку держави.

Участь іноземців та осіб без громадянства в захисті територіальної цілісності та суверенітету України під час проведення антитерористичної операції обумовила необхідність внесення змін до законодавства щодо визначення їх міграційного статусу.

Зокрема, були встановлені та нині діють особливі умови для таких осіб щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання та умови їх перебування на території України (в тому числі заборона їх екстрадиції і в країну їхнього громадянства).

Поряд з цим, встановлено, що для таких осіб існує спрощений порядок отримання громадянства України, суть якого полягає в зменшенні кількості умов, дотримання яких є необхідним для прийняття до громадянства та, відповідно, і переліку документів, які необхідно для цього подати.

У підрозділі 3.2. «Перспективи легалізації подвійного громадянства» проаналізовані міжнародні акти та законодавство іноземних держав стовно існування множинного громадянства, з'ясовані його переваги та недоліки та висловлена позиція щодо можливості легалізації цього явища в Україні.

Встановлено, що міжнародні акти не забороняють державам запроваджувати множинне громадянство для своїх громадян.

Нині діючі нормативні положення не допускають наявності у громадянина України громадянства іншої держави.

Це можна обґрунтувати закріпленням принципом єдиного громадянства, що передбачає не лише недопущення існування громадянства адміністративних одиниць, але й громадянства інших держав.

Незважаючи на це, існують реальні протилежні приклади, виникнення яких фактично допускається через відсутність законодавчо встановленої юридичної відповідальності за таке діяння. Це, у свою чергу, призводить до все більшого поширення такого явища серед громадян України, особливо в умовах сучасних економічних, соціальних і безпекових викликів.

Зроблений висновок, що нині відбувається трансформація поглядів щодо можливості та доцільності легалізації множинного громадянства.

Зокрема, на цей процес впливають світові глобалізаційні явища, економічний розвиток нашої держави, за якого значна кількість громадян не може отримувати гідну заробітну плату та змушена тимчасово іммігрувати в інші країни. До цього слід також додати європейський вектор розвитку України та прагнення стати рівноправним членом ЄС, в країнах-членах якого, закріплено та реалізується право на подвійне громадянство.

В роботі запропоновано, що у разі запровадження інституту подвійного громадянства в Україні, встановити відповідні обмеження для державних службовців, а також працівників силових структур щодо неможливості набуття подвійного громадянства.

ВИСНОВКИ

Відповідно до визначених у магістерській роботі мети і завдань отримані результати, які в сукупності вирішують важливе наукове завдання щодо особливостей організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції. В узагальненому вигляді вони зводяться до таких теоретичних і практичних висновків:

1. Аналіз законодавства іноземних країн, зокрема, й тих, які довгий час разом з Україною входили до Союзу Радянських Соціалістичних Республік засвідчив, що кожна з них має власну нормативну дефініцію досліджуваного поняття, зміст якої має як спільні та відмінні риси.

Зокрема, мова йде про вид зв'язку між державою та фізичною особою (правовий, політико-правовий), а також перелік елементів, в яких він відображається (права, обов'язки, відповідальність).

Нормативне поняття «громадянство», яке закріплено у вітчизняному законодавстві передбачає існування правового зв'язку між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках.

Зазначене тлумачення не є досконалим. Існування такої позиції можна обґрунтувати правовими засадами функціонування України як правової держави, концепція якої передбачає не тільки гарантування та реалізацію прав та свобод людини, але й виконання, взятих обов'язків та здатність нести юридичну відповідальність за їх невиконання.

У зв'язку з цим, необхідно в ст. 1 Закону України «Про громадянство України» громадянство визначити як – правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах, обов'язках та відповідальності.

Інститут громадянства має надзвичайно важливе значення як для громадянина, так і для держави. Саме воно забезпечує повноцінне існування особи в країні через можливість використовувати окремі права та свободи.

З іншої сторони – громадянство відіграє важливу роль в утвердженні суверенітету держави, адже держава для забезпечення стабільності та безпеки суспільства самостійно приймає рішення щодо осіб, які можуть бути її громадянами.

2. Громадянство є тим інститутом, на функціонування якого мають вплив багато явищ, тенденцій світового розвитку. Зокрема, в умовах активної глобалізації, для якої характерним є об'єднання держав в певні союзи відбувається й особлива регламентація відносин у сфері громадянства.

На прикладі ЄС показано приклад існування громадянства не тільки певної держави, але й цього Союзу. Така можливість йде всупереч існуючій усталеній концепції щодо існування особливого правового зв'язку між фізичною особою та лише державою. Натомість, ЄС не можна назвати державою.

Крім цього, можна побачити особливості взаємовідносин ЄС і держав-членів в контексті збереження їх суверенітету. Зокрема, на рівні ЄС встановлені загальні засади європейського громадянства. Більш детальна регламентація цих відносин відбувається внутрішнім законодавством країн.

Громадяни держав-членів ЄС автоматично набувають статус громадян ЄС. Це дає їм серед інших право: на вільний рух та проживання в межах території держав-членів; право обирати та бути обраними на виборах до Європейського Парламенту; право на звернення до Європейського Парламенту, Європейського Омбудсмена та установ і дорадчих органів Союзу будь-якою мовою Договору та інші права. На відміну від прав, обов'язки громадян ЄС на рівні Союзу не визначені.

В ЄС розроблена та нормативно регламентована концепція «цивільного громадянства», яка не відома українському праву. Вона передбачає особливе положення громадян окремих країн, що проживають на довготривалій основі на території ЄС. Тому, подальші дослідження цього аспекту мають свою практичну значущість та актуальність.

3. В Україні нормативно визначені підстави та регламентований порядок набуття громадянства нашої держави. Серед умов: визнання та дотримання Конституції України та Законів України; безперервне проживання на території України протягом

останніх п'яти років; отримання дозволу на імміграцію; володіння державною мовою або її розуміння в обсязі, достатньому для спілкування; наявність законних джерел існування.

Запропоновано внести зміни до законодавства та закріпити вичерпний перелік документів, які підтверджують наявність законних джерел існування та розмір грошового забезпечення, що не має бути меншим, ніж встановлений в державі прожитковий мінімум.

4. Механізм отримання громадянства України передбачає подання особою до територіальних органів Державної міграційної служби України письмової заяви, встановленої форми та інших документів, визначених законодавством.

Прийняття такої заяви від особи є адміністративною послугою. Існуючий розмір плати за прийняття заяви про прийняття до громадянства України, що був встановлений ще у 1993 р. у розмірі 8 гривень 50 копійок, не відповідає сучасним обсягам часових та трудових витрат на здійснення перевірки поданих документів. Тому, його необхідно збільшити з урахуванням існуючих прямих та непрямих матеріальних витрат.

5. Виклики для нашої держави з 2014 р., у тому числі у сфері забезпечення національної безпеки та територіальної цілісності України, підписання Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС обумовлюють необхідність оновлення існуючих підходів до врегулювання правовідносин у сфері громадянства та міграційних відносин.

Одним з таких є проведення антитерористичної операції, на початковому етапі проведення якої Україна не могла захистити іноземців та осіб без громадянства, які, добровільно та через власні ідеологічні погляди, стали на захист інтересів, суверенітету та територіальної цілісності нашої країни. Проблема зводилася до необхідності дотримуватися визначених процедур для легалізації їх перебування на території України шляхом повернення в країну їхнього походження (перетину кордону, а потім в'їзду в Україну), отримання в компетентних органах довідки про відсутність судимості. Це загрожувало іноземцям-добровільцям позбавленням свободи та життя, адже часто проти таких осіб в цих державах були порушені кримінальні справи (нерідко фальсифіковані).

Шляхом внесення змін до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» встановлені особливі умови для таких осіб щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання. Крім цього, стало неможливим здійснювати екстрадицію таких осіб в країну їхнього походження.

З червня 2019 р. існує спрощений порядок отримання громадянства України, суть якого полягає в зменшенні кількості умов, яким має відповідати претендент та переліку необхідних для подачі документів.

6. Одним з найдискусійніших питань в нашому суспільстві є можливість легалізації подвійного громадянства в Україні.

З однієї сторони, ми сьогодні маємо нормативно закріплений принцип єдиного громадянства в Україні, що передбачає не лише недопущення існування громадянства адміністративних одиниць, але й громадянства інших держав.

З іншої сторони, відсутність юридичної відповідальності за порушення такого припису призводить до практичної наявності громадянства двох і більше держав у народних депутатів, бізнесменів, політичних діячів.

Крім цього, європейський вектор розвитку України та прагнення стати рівноправним членом ЄС, в країнах-членах якого існує та реалізується право на подвійне громадянство, а також вимушена імміграція українців, яку ми, на жаль, можемо спостерігати протягом останніх років безпосередньо впливають на трансформацію поглядів щодо доцільності множинного громадянства в нашій державі.

Тому, зроблений висновок щодо існування реальних перспектив легалізації подвійного громадянства в Україні. При цьому, запропоновано закріпити норму щодо заборони існування громадянства іноземної держави в особи, що є державним службовцем.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Бойко А. О. Правова регламентація громадянства в ЄС // «Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС?» : Науково-практична конференція : тези доп., Миколаїв, 2 грудня 2019 р. / ЧНУ ім. Петра Могили. – Миколаїв, 2019. – С. 41–42.

АНОТАЦІЯ

Бойко А. О. Особливості організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

В магістерській роботі охарактеризовані особливості організаційно-правового механізму регламентації громадянства в Україні в умовах європейської інтеграції.

Розкрита правова сутність громадянства та його значення як для фізичної особи, так і для держави. Вказано на необхідність вдосконалення існуючого офіційного поняття «громадянство» та запропоновано його нове визначення.

Здійснений аналіз окремих аспектів інституту громадянства в країнах з різним міжнародно-правовим статусом. Зокрема, на прикладі ЄС встановлені особливості регламентації цих відносин.

Проаналізований організаційно-правовий механізм набуття громадянства України. Більш детальна увага приділена порядку прийняття особи до громадянства в тому числі й встановлені деякі його недоліки, які необхідно усунути шляхом вдосконалення чинного законодавства.

Зокрема, запропоновано підвищити розмір адміністративного збору за прийняття заяви про прийняття до громадянства України з урахуванням сучасних обсягів часових та трудових втрат на здійснення перевірки та оформлення поданих документів.

Проаналізовано становлення міграційного статусу іноземців та осіб без громадянства – учасників антитерористичної операції та висвітлений порядок набуття ними громадянства України.

Встановлено наявність зв'язку між окремими тенденціями розвитку України та поглядами в суспільстві щодо доцільності запровадження в нашій державі множинного громадянства.

Зроблений висновок, що в умовах європейської інтеграції запровадження подвійного громадянства є цілком імовірним.

Ключові слова: громадянство, правовий статус, суверенітет, європейська інтеграція, подвійне громадянство.

SUMMARY

Boyko A.O. Peculiarities of the organizational and legal mechanism of regulation of citizenship in Ukraine in the conditions of the European integration. - Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

The master's thesis describes the peculiarities of the organizational and legal mechanism of regulation of citizenship in Ukraine in the conditions of the European integration.

The legal essence of citizenship and its importance for an individual as well as for the state are revealed. The need to improve the existing official concept of "citizenship" is indicated and its new definition is proposed.

The analysis of some aspects of the institute of citizenship in countries with different international legal status was carried out. In particular, peculiarities of the regulation of these relations were set up following the EU example .

The organizational and legal mechanism of acquiring the Ukrainian citizenship was analyzed.

More detailed attention is paid to the procedure of admission of a person to citizenship, including some of its defects which need to be eliminated by improving the current legislation. In particular, it is proposed to increase the amount of the administrative fee for accepting an application for citizenship of Ukraine, taking into account the current volumes of time and labor costs for the verification and registration of the submitted documents.

Migration status of foreigners and stateless persons - participants of the anti-terrorist operation and the procedure for acquiring the Ukrainian citizenship were analyzed.

There is a connection between particular trends of development of Ukraine and views in the society regarding the expediency of introduction of multiple citizenship in our country.

It is concluded that in the context of the European integration, the introduction of dual citizenship is quite likely.

Key words: citizenship, legal status, sovereignty, European integration, dual citizenship